

Frydefuld praktik i Skanderborg

Tekst: Camilla Tusindfryd

En dag i februar kom jeg asende og masende op ad den gode Ladegårdsbakke, min mosters oldgamle havelåge af en cykel synger virkelig på sidste vers, så det er altså ikke en ren fornøjelse, skulle jeg hilse og sige. På toppen af bakken havde jeg hørt der skulle ligge et vidunderligt lille sted, nemlig skolen her, som jeg skulle befinde mig på i rundt regnet fem uger. Jeg havde glædet mig helt vildt, da jeg kender en del til den farverige Steiner pædagogik og dets eventyrlige finurligheder.

Billede taget af Bente Foged Madsen

Jeg er 4. års studerende på Zahle lærerseminarium i Københavnstrup, jeg har arbejdet som dansklærer i Barcelona i et par år, og er lige just ny udklækket religionslærer. Dette forløb skulle være min sidste praktik som lærerstuderende, og jeg valgte derfor omhyggeligt det aller fineste sted, jeg kunne finde. Jeg har før været i praktik på Nørrebro park skole i det indre støvede København og sidste år i en lille bitte landsby i det nordligste Zambia, Mpulungu. Så det næste måtte jo være det mørke Jylland og skolen her, som stod for tur.

Jeg parkerede min cykel og tøffede op til hovedindgangen, hvor jeg fluks rystede den ene lærerhånd efter den anden, og hold nu op hvor virkede de rare. Jeg var hurtigt ved godt mod og i højt humør, da vi alle drog i samlet flok mod morgensang, der hver eneste dag skulle vise sig at skabe en tryk og behagelig ramme om dagens skoletid, sammen med det fineste lille morgenvers

ude i klasserne, var det virkelig en smuk måde at sige godmorgen på.

Martin, det rolige gemyt, tog mig straks under sine vinger, og jeg mødte 3. klasse for første gang, en samling af de sødeste, skønneste og mest vildbasse-agtige børn man kan forestille sig. De spillede fløjte så det stod efter, sang på livet løs og fortalte gerne om løst og fast.

Jeg var fra første øjekast vild med dem, og ikke mindst deres smukt dekorerede klasselokale. De malede gange, fine klasselokaler, malerier fra eleverne og tavletegninger, omhyggeligt udformet af lærerne, gjorde mig så glad og kreativt tilpas. Elevernes omhyggelighed i bøgerne og sangene gjorde mig ellevild, hvor fedt at se børn være så glade og tilpasse! En fryd for øjet, ganske enkelt.

Jeg fulgte med fra sidelinjen i hovedfag, og hjalp og støttede så meget jeg kunne.

Meeeen, det stoppede jo heldigvis ikke der, for idrætslærer skal jeg jo være, så både 3. og 6. klasse fik jeg den udsøgte fornøjelse af at afprøve alt fra stafet til dans til yoga og crossfit med. De var for seje. Bevægelsen smyer sig også ud over idrætsfaget her på skolen, tabellerne læres ved hoppen og klappen, digte fremsiges i rytmer og eurytmien er et fag, blandt alle de andre. Her bevæger børnene sig rundt i rummet til det smukkeste klaverspil, de arbejder sammen og mærker sig selv og hinanden. Denne tid med Minna satte jeg stor pris på, for den ro som eurytmirummet åndede, burde alle mine små poder ude i Københavns folkeskoler også opleve. Det var held i uheld at jeg ramte en rimelig turbulent sygdomsperiode på skolen, og netop dette gjorde, at jeg som en lille fjerbold blev skudt rundt fra folkedans i 7. klasse til engelsk i 4. klasse til håndarbejde i 3. klasse – alt sammen vildt herligt.

Jeg er så glad for mine uger i Skanderborg, og er inspireret ud til fingerspidserne, magen til bevidste, imødekommende og kærlige lærere skal man godt nok spejle meget længe efter i dette kongerige, og lige netop dette vil jeg tage med mig ud i folkeskolen, når jeg står der om kun et halvt år. Bevidstheden og tilstedeværelsen og den oprigtige kærlige interesse i alle mine kommende elever, og så selvfølgelig det farvede kridt, længe leve den gammeldags tavle.